

B8-0439/2017

22.6.2017

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

a B8-0319/2017. számú szóbeli választ igénylő kérdéshez

az eljárási szabályzat 128. cikkének (5) bekezdése alapján

egy nagyratörő uniós ipari stratégia kidolgozásáról Európában a növekedés, a foglalkoztatás és az innováció stratégiai prioritása jegyében
(2017/2732(RSP))

Angelo Ciocca, Nicolas Bay, Jean-Luc Schaffhauser, Lorenzo Fontana
az ENF képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása egy nagyratörő uniós ipari stratégia kidolgozásáról Európában a növekedés, a foglalkoztatás és az innováció stratégiai prioritása jegyében (2017/2732(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 145–150. és 173. cikkére,
  - tekintettel a Bizottsághoz intézett, „Nagyratörő európai uniós ipari stratégia kidolgozása Európában a növekedés, a foglalkoztatás és az innováció stratégiai prioritása jegyében” című kérdésre (O-000047/2017 – B8-0319/2017),
  - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a termelési ágazatban a munkahelyek száma a 20. század '60-as éveitől kezdve minden fejlett gazdaságban csökken; mivel a dezindustrializáció olyan jelenség, amely megelőzte a kilencvenes években kezdődő gazdasági globalizációt, amely viszont tovább gyorsítja annak folyamatát;
- B. mivel az ipari ágazat ma több fejlett gazdaságban is csak kevesebb mint 10%-át adja a foglalkoztatásnak, alig haladva meg az iparosodás hajnalán, 1900 körül tapasztalt szintet; mivel ez azt jelenti, hogy a fejlett gazdaságok a fejlődő országokban alacsony gyártási költségekkel dolgozó gyártók termékeinek importőreivé váltak;
- C. mivel a digitalizációból fakadóan a gazdasági kezdeményezéseket, köztük a sikereseket is manapság alacsony munkaintenzitás és magas szintű szakosodás jellemzi; mivel a gyártási folyamatok digitalizációja hamarosan nagy hatást fog gyakorolni az ipari és más ágazatok munkahelyeinek számára; ez maga után vonja a piac szerkezetének megváltozását, ami a munkavégzés fajtáinak növekvő széttöröttségéhez és egyre eltérőbb jellegéhez vezet, különösen a díjazás, a szociális védelem és a karrierlehetőségek tekintetében;
- D. mivel az Európai Unión belüli makrogazdasági egyensúlyhiány, amelyet az euróövezeti tagság és az abból következő megszorító politikák hatásai is súlyosbítanak, agyelszivás jelenségéhez vezetett a gyengébb országok kárára, ami gazdaságukat strukturálisan függővé tette az erősebb országokétól;
- E. mivel az ipar területén az EU-nak csak támogató hatásköre van; mivel az EU e téren csak a versenyképességgel kapcsolatosan léphet fel¹, és ezzel a termelési költségek (bérek) leszorításán és a belső kereslet nullára csökkentésén alapuló merkantilizmust szolgálja; mivel e merkantilista modell nyilvánvalóan nem felel meg minden tagállam gazdasága számára, bizonyos esetekben pedig az alkotmány rendelkezéseit sem tartja tiszteletben;

---

¹ Az EUMSZ 173. cikkének (1) bekezdése.

- F. mivel az uniós finanszírozás kizárólag dimenzionális paraméterekhez és nem a makrogazdasági alapokhoz kapcsolódik, és mivel strukturális, nem pedig konjunkturális céljai vannak, nem képes hatékony védelmet biztosítani a gazdasági sokkhatásokkal szemben;
- G. mivel a jelenlegi hosszú távú gazdasági tendenciák és az EU által elfogadott prociklikus politikák fényében egyértelműen teljesíthetetlen az az EU által maga elé kitűzött cél, hogy az ipari termelés 2020-ra legalább az uniós GDP 20%-át tegye ki, hasonlóképpen a teljes foglalkoztatás és a gazdasági, társadalmi és területi kohézió céljához;
- H. mivel az európai költségvetési megszorítások következtében több tagállamban meggyengült az infrastruktúra szövege, beleértve olyan állami infrastruktúrákat is, mint az iskolák, a kórházak, a rendőrszolgálat és a közlekedési hálózat;
- I. mivel a hagyományos banki és befektetési banki tevékenységek egyértelmű elválasztásának hiányában a bankok immár fokozatosan a pénzügyi és spekulatív tevékenységeket helyezik előtérbe, elvonva a gazdaságtól a magánberuházások megfelelő bevonásához szükséges hitelek az ipari ágazatban; mivel a bankunióval kapcsolatos politika, valamint az EKB monetáris politikája is hozzájárult e jelenség súlyosbodásához;
- J. mivel egy ipari stratégia hatékonyra tétele érdekében összehangolt politikai fellépésre van szükség több területen: infrastruktúra, kereskedelem, energia, foglalkoztatás, kutatás és fejlesztés, valamint köz- és magánfinanszírozás;
1. úgy véli, hogy a gazdaság és a foglalkoztatás növekedésével és az innováció erősödésével kapcsolatos tervek nem valósulhatnak meg egy alapvető újraparaszítás, azaz a termelés visszahozása nélkül;
  2. hangsúlyozza, hogy a helyben történő termelés kulcsfontosságú tényező abban is, hogy a folyamatban lévő digitális forradalom fenntartható legyen, és annak hasznát mindenki élvezhesse, továbbá hogy a munkaerőpiac kínálhasson egy második esélyt a fokozatosan elavulttá váló szakmák művelői számára; másrészt hangsúlyozza, hogy minden tagállamnak újra olyan helyzetbe kell kerülnie, hogy megfelelő szociális védelmet nyújthasson mindazoknak, akik képtelenek visszatérni a munkaerőpiacra;
  3. sürgeti a Bizottságot, hogy fogadjon el a delokalizált gyártásból származó termékek és szolgáltatások importját negatívan ösztönző kereskedelempolitikai intézkedéseket; úgy véli, hogy az ilyen intézkedések hatékonyabbak lehetnének, ha a tagállamok ösztönzőkkel kísérik azokat a termelés visszahozása és a jelenleg helyben lévő termelés megtartása érdekében;
  4. úgy véli, hogy az első lépések között olyan erőteljes közép- és hosszú távú nemzeti állami beruházási politikák megvalósításának kell lennie, amelyek az infrastruktúra fejlesztésére, a meglévő köz- és magánépületek állományának átstrukturálására (beleértve az energiahatékonyság javítását is), a kulturális és építészeti örökség helyreállítására és megőrzésére, a területvédelmi infrastruktúrára (például természeti katasztrófák vagy hidrogeológiai zavarok esetén), valamint az alapvető infrastruktúra (iskolák, kórházak, rendőrszolgálat, utak és vasutak, repülőterek, kikötők stb.) felújítására és modernizálására irányulnak; úgy véli továbbá, hasonlóan kiemelt szerepet

kell kapnia a csúcsmínőségű termékeket előállító iparba történő beruházási politikának is;

5. megjegyzi, hogy bár az uniós alapok a tagállamok közötti különbségek ellensúlyozására hivatott eszközök, a gyakorlatban mégis inkább felnagyítják ezeket a különbségeket, mivel a finanszírozás a társfinanszírozás és a feltételeesség két alapelvehez van kötve; úgy véli, hogy az uniós támogatás így valójában egy olyan eszköznek tekinthető, amelynek segítségével az EU rendkívül kifinomult módon ellenőrzést gyakorol a tagállami szakpolitikák és kiadások felett; úgy véli ezért, hogy egy újraiparosítási stratégiához nem az uniós alapok a legalkalmasabb eszközök, hanem inkább állami és magánberuházásokra van szükség; sürgeti, hogy mentesítsék a tagállamok beruházásait az uniós költségvetési korlátok alól;
6. úgy véli, hogy újra meg kell teremteni a legjobb feltételeket ahhoz, hogy az állami beruházásokhoz megfelelő mértékű magánbefektetések társuljanak; hangsúlyozza, hogy ennek érdekében egyértelműen szét kell választani a hagyományos banki és a befektetési banki tevékenységeket;
7. emlékezteti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az Európai Unió nem járhat el „a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen összehangolása”¹ érdekében az ipar területén;
8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

---

¹ Az EUMSZ 173. cikkének (3) bekezdése.